

عنوان مقاله:

نقش تشکلهای مردم نهاد در توسعه گردشگری روستایی در ایران

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی مدیریت گردشگری و توسعه پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

غلامحسین نوعی - کارشناس ارشد تاریخ و سردبیر فصلنامه تاریخ پژوهی دانشگاه فردوسی مشهد

فاطمه نوعی - کارشناس ارشد جغرافیا و پژوهشگر حوزه گردشگری روستایی

لیلا ساجع - کارشناس زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

گردشگری از دیر باز یکی از منابع پر درآمد جهان به شمار می رود و بسیاری از کشورهای جهان هر ساله از این محل ، درآمد قابل توجهی را کسب می کنند که در اقتصادشان تاثیر بسزایی دارد. ایجاد ثروت و توسعه اقتصادی، کاهش بیکاری ، توسعه فرهنگی از طریق تعامل شهروندان با مسافران از جمله اثرات مهم گردشگری به شمار می رود. در این راستا گردشگری روستایی یکی از اجزای مهم صنعت گردشگری به شمار می آید گردشگری روستایی موجب رشد اقتصادی، ایجاد تنوع و ثبات در اشتغال، پویایی تجارت و صنایع، گسترش فرصت های برای رشد درآمد به صورت فعالیتهای چندگانه، ایجاد بازارهای جدید برای محصولات کشاورزی و گسترش مبنای یک اقتصاد منطقه ای می شود. در سال های اخیر با توجه به گسترش زندگی شهرنشینی و ماشینی، بسیاری از مردم تمایل دارند به محیط های آرام با زندگی سنتی سفر کنند، در ایران اگر شرایط و امکانات آن فراهم شود گردشگری روستایی می تواند از جمله موارد مهم درآمدزای جهانگردی به حساب آید. یکی از راه های مهم و سودمند در توسعه گردشگری روستایی بهره گیری از توان بالای تشکلهای مردم نهاد که براساس عشق و علاقه و توانمندی اعضای خود برای پیشبرد اهداف مندرج در مرام نامه خود اقدام به فعالیت می نمایند. در نوشتار ذیل تلاش خواهد شد ابتدا ضمن معرفی تشکلهای مردم نهاد و اهداف و ویژگی آنها به نقش روستا و جایگاه آن در کشور و توسعه گردشگری روستایی که با هدایت این تشکلهای مردم نهاد می تواند رونق پیدا کند، پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

ایران، گردشگری روستایی، تشکلهای مردم نهاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/139213>

